

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Onvs Ecclesiae.|| In hoc libro ... admiranda quædam ac
planè obstupenda, de septem ec-||clesiæ statibus,
abusibus quoq[ue] grauissimis, & futuris eiusdem
calamitatibus ex sanctor[um] pro-||phetijs & ...**

Pürstinger, Berthold

Coloniæ, 1531

VD16 ZV 12498

De ruina ecclesiae orientalis. Cap. 45

urn:nbn:de:hbz:466:1-29969

cens: Ciuitatē & sanctuarium dissipabit populus cū duce venturo, id est cum eodem tyranno, & finis eius vastitas, & post finem belli destituta desolatio. Deficiet hostia & sacrificiū, & erit in templo abominatio desolationis, & vsq; ad consumptionē & finem perfeuerabit desolatio. Hæc prophetia licet ad literā sit verificata in destructione ciuitatis Hierosolymæ per populū Romanū duce Tito facta Iudæi em̄ adhuc hodie sunt dispersi, ac eorū desolatio durabit vsq; ad cōsumptionē tēporis, cuius memoratur Daniel, vbi dicit: Cum cōpleta fuerit dispersio manus populi sancti, tunc cōplebūtur vniuersa. Tamen mystice refertur ad proximā dignitatis ecclesiasticæ ruinā, quæ nobis iā in cauda quinti & in decursu sexti status imminet, atq; figurata est in tribulatione Machabæorum.

XI § Cui Machabæorū tribulationi secunda ecclesiæ ruina æquiparatur. Quoniam rex Antiochus (qui representat sæpe memoratum tyrannum) intrauit in sanctificationem cum superbia & accepit altare & spolia ciuitatis Hierusalem, & effudit sanguinē innocētē per circuitū sanctificationis, cuius sanctificatio desolata est sicut solitudo. Dies festi eius conuersi sunt in luctū, sabbata eius in opprobriū, honor eius in nihilū & sublimitas eius cōuersa est in luctū, & libros legis dei combusserunt igni, scindentes eos, & facta est ira magna super populum Israel valde. Et infra: Omnis compositio eius abata est, Quæ erat libera, facta est ancilla. Et ecce sancta nostra & pulchritudo nostra & claritas nostra desolata est, & coinquinauerūt eā gētes. Et clamauerunt Iudas Machabæus & fratres eius, dicētes domino: Sancta tua conculcata sunt, & sacerdotes tui sancti sunt in luctum, & in humilitatē. Et ecce nationes cōuenerunt aduersum nos vt nos disperdant. Tu deus scis quæ cogitant in nos. Quomodo poterimus sustinere antefaciem eorum; nisi tu adiuues nos. Sicut autem fuerit voluntas in cælo, sic fiat. s. ruina sanctificationis & dignitatis ecclesiasticæ.

XII § Ad hoc conuenit, quod Christus discipulis, de structura templi mirantibus, quod bonis lapidibus & donis ornatum esset, respondit: Vos vñletis has omnes magnas ædificationes, sed venient dies, in quibus non relinquetur lapis super lapidem qui non destruat. Modo quidē non relinquitur Christianus super Christianum qui non sit destructus. Sequitur in euangelio: Et tempus appropinquat cū audieritis prælia & seditiones. s. in ecclesia, prout iam multo tempore Christiani principes, tã ecclesiastici, q̄ seculares, iniqua bella mutuo inter se gesserūt & adhuc gerūt. Omne autē regnū in se diuisum, desolabitur, & domus super domū cadet, & oīs ciuitas vel domus cōtra se nō stabit. Et alibi: Amē dico vobis, venient hæc oīa sup generationē. i. Christianitatē istā. Ecce relinquet vobis domus vestra deserta. Itē in Marco ait Iesus: Si regnū in se diuidatur, non potest regnū illud stare. Et si domus super semetipsam dispartiat, nō potest domus illa stare. Plura de hac secunda ruina habentur infra.

XIII § Tertia ruina (de qua etiā supra) erit fidei catholicæ, quæ fiet per magnum Antichristum, id ipsum signatur in Daniele per ingentem arborem, cuius cacumen cælum tangebatur. Nam is decipiet mundum, dignitates & diuitias promittendo & largiendo, vel per illusiones, tormenta, dona, vel per carnalitates Christianos de cælo cadere faciet. i. à fide catholica enicere conabit. De hoc plenius habet infra, & in fine opusculi Vincentij. De singulari vniuscuiusq; peccatoris triplici ruina intelligitur supra allegata sacra scriptura tropologice exponenda, De qua aliquid in sequentibus. Est & quarta ruina vniuersū mundi, q̄ corruet, operariq; cessabit post diem extremum.

¶ De ruina ecclesiæ orientalis. Cap. XLV.

Iohannes vidit de mari bestiam ascendentem, habentem capita septem, & cornua decem, & super cornua eius decem diademata, & super capita eius nomina blasphemiarū. Hæc prophetia in ecclesia orientali videtur impleta. Quæ quidem ecclesia super sui ruina per patientem Iob exclamavit: Ad dexteram orientis calamitates meæ ilicō surrexerunt, pedes meos subuerterunt, dissipauerunt itinera mea, & præualuerunt, & non fuit qui ferret auxilium, Redacta sum in nihilum. Per bestiam (inquam) de mare ascendentem intelligit

DE RVINA ECCLESIAE ORIENTALIS.

intelligitur secta Sarracnica vel spurcissimus Mahumetes, qui bestialiter viues in libro suæ legis, videlicet Alcharano suadet fornicationē & pluralitatem vxorum, aliaq; multa, legi diuinæ, naturaliq; cōtraria, merito appelletur bestia, habens. i. nō prohibēs septē peccata capitalia, quinetiā cornupetēs decē præcepta sua regna cōstituit cū infidelibus p̄cepta dei nō obseruantibus, sed friuole deū & eius iustitiam blasphemātibus.

I § Siquidem Sarraceni & Mahumetistæ Christū negā filiū dei & pleraq; nefaria in christianā religionem machinari studēt. Exempla patēt in Cronicæ editionibus, quorū vnum est in hominū memoria, quādo Turcæ obtinuerūt Cōstantinopolim, vna cū pluribus alijs christiani nominis locis. Tūc em̄ templū Sophia, toto orbe famosissimū, diripuerūt & nudauerūt, sacro supellectili ad omēs spurcicias vsq; ossa martyrum canibus & suibus obiecerūt, omnē clerū interfecerūt, nec iuueni, nec seni, nec virgini pepercerūt, sanctorū imagines aut luto fœdauerunt, aut ferro deleuerūt, altaribus dirutis ex sacris templis aut lupanaria meretricū, aut equorū stabula fecerūt. Imō quod nephas est scribere, simulachrū crucifixi spūto, lutoq; coinquinauerūt, & ad christianæ religionis irrisionē iteꝝ cruci affixerūt, alijsue miris dehonestauerūt modis.

II § Tales in humanas cōtra deū & eius ecclesiā iniurias lōge retroactō tēpore Methodius aperte p̄conizauit, inquit; filij Ismahel, i. Turcæ intrinsec⁹ occidēt sacerdotes sanctorū locorū, & in eisdē cōcumbent cū mulieribus in fornicationibus pessimis, virgines stuprabūt atq; mulieres deo datas deturpabunt, ex facris vasib; & calicibus comedent & bibent, iumentaq; sua alligabūt ad sanctorū sepulchra, tanquā a p̄sæp̄ia, & reliquias sanctorum dispergent, & erunt homicidæ & corruptores christianorū. Eadem tribulatio extimatur esse vltima & quasi extinctio ecclesiæ orientalis.

III § Cōtra huiuscemodi effractores Iudas Machabæus deum inuocat deprecās: Tu domine elegisti domum istam ad inuocandum nomen tuum in ea, vt esset domus orationis & obsecrationis populo tuo, fac vindictam in homine isto, vt pote Turcæ & in exercitu eius & cadēt in gladio, memento blasphemias eorū, & nō dederis eis vt permaneāt. Ex eo spes est, deū aliquādo in Turcas vindictā facturum. De Turcis plura postea.

IV § Cladem Cōstantinopolitanā, in typo ruinæ orientalis ecclesiæ, Sibylla Erithræa prænouit dicēs: Ascendent in conspectu altissimi, Bizantijs scelerata & trinodum numerum effusum sanguinem & physis, i. nature offendiculū, scilicet deus abominabitur. Corruent, s. Turcæ in Bizantiū, decus & gloriam subuertent, ipsius denigrabitur aurum, sanctū prophābitur, flammis tradētur a dificia, decus scemineum decalucabitur & vā resonabit vndiq; excipietq; columna vindictam, nō erit hircis dux aut gallus in Bizantio, non erit pax, non decus, sed derisus & subsannatio vsq; dū 44. pedes, octo pollices semiq; pertrāseāt. Quorsum illa comminatoria & horrēda verba Sibyllina in perniciem nostri tendant, vnusquisq; apud se acutius trutinēt, ego quidē futuroꝝ ignarus totus tremo atq; timeo ne huiusmodi prænūtiata mala aliquādo & in breui ecclesiæ occidentali eueniant, quæ in ecclesia orientali modo sunt adimpleta.

V § Enimvero ecclesia dei olim potissimū pullulauit in oriēte & tpe Gregorij tota fere Asia credidit, & habetur in actibus apostolorū, quēadmodum tota Asia & orbis coluit Dianā eiusq; prole Iouem. Paulus autē non solū Ephesi, sed quasi totius Asiæ multā turbā ab idololatria auertit, postea christiani lōge tēpore refederūt ad plagam oriētis, in cuius figura filij Israel possederūt oēm terram ad solis ortum, ac omnem orientalem plagam, nam dominus dixerat patriarche Iacob: Erit semen tuum quasi puluis terræ, & dilataberis ad oriētem, &c. Atquē hodie Mahumetistæ, & reliqui infideles occupant pene totam orientem. Hoc figurauit Cayn, qui egressus a facie domini habitauit profugus in terra ad orientalem plagā. Abraham quoq; in figura dei, separauit filios concubinarū ab Isaac ad plagā orientalem, ynde Iob ad orientem eunti non apparuit deus, siquidem præ omnibus isti, qui habitāt in oriente, contemnunt cœlestem regem. Idcirco Loth elegit

elegit sibi regionem circa Iordanem, & recessit ab oriente. Gene. 13

VI § Ita ergo ecclesia oriētalis pro maiori sui parte per Sarracenos & Turcas, aliove tyrannos est plurimum suppressa, vti ei deus per Ezechielem comminatus est dicens: Adducam pessimos tyrānos de gētibus & possidebūt domos eorum & quiescere faciam superbiā potentium & possidebūt sanctuaria eorum, scilicet oriētaliū, angustia superueniente requirēt pacē & nō inueniēt. Lex peribit à sacerdote & cōsiliū à senioribus. Ezech. 7

§.c.54. §.5.
§.c.23. §.16.
§.ca.38. §.9

§.eo. i prin
§.c.27. §.8.
& §.c.44. §.5.
& §.8. &
j.c.61. §.3

VII § Septem (prohdolor) magna regna & imperia, oriētalis plagæ potissimū, per capita septē intellecta, discesserūt à fide catholica ad sectā Sarracenicam aliave hæreses, videlicet regnū Ponticū, siue Trapezuntinū, Cōstātinopolitanum, Asiaticū, Macedonicū, Persicum, Seruicū & Atheniense maris Hellestini. In quibus septem regnis multa sunt prouintia cōprehēsa, & per decē cornua significata. Quod autem Græci, Aphri, Asiatici & reliqui oriētales Christiani à Sarracenis, Turcis alijsve infidelibus passim sunt victi, & cōsequenter à fide Christiana in perfidiā seducti, hoc ipis euenit propter crebra eorū schismata & rebellionem. Siquidem se cōformare noluerunt concilijs sanctorum patrū, præsertim ecclesiæ Romanæ Petri nauiculę. Ad quē Christus ait: Petre ego rogavi pro te, vt nō deficiat fides tua, & tu aliquādo cōuersus, confirma fratres tuos. Quibus verbis dominus Petrum cæteris cēsetur præposuisse Christianis atq; significasse, latinā ecclesiā, Petri solio fundatā, in fide vero nūquam esse totaliter perituram. Hebræa vtiq; & Græca ecclesiæ, per fratres Petri significata, complures in fide errores successiue ingesserūt, & tandem omnino à fide defecerūt. Vnde cauēdū est, ne Græca lingua, cui nūc Germani arrogāter incumbūt, nobis sectæ alicuius aut seditionis occasiōē afferat. Nā Græci oriētales ab eorum arrogātiā primum aduersitatibus plagadi, deinde in errorum seductione erāt derelinquēdi, in quibus erroribus adhuc hodie supini iacēt.

Apoc. 13

Lucæ. 22

§.c.15. §.8.
& j.49. §.3.
j.cod. §.10.
§.ca.19. §.1.
& j.c.38. §.9
& j.c.46. §.9

§.ca.42. §.8
& j.c.64. §.1
§.c.37. §.11.
§.c.45. §.9.
& j.c.47. §.10.

VIII § Latini autē & si in fide catholica p̄seuerant, ingentia tamen peccata enormiter cōmittūt. Imō enormius deum cōtemnūt, & Iesum prorsus negligūt. Hinc Iob: Si ad occidentē iero (inquit) nō intelligo deum, ipse vero scit viā meā. Propterea Christiani occidentales p̄ incursum fidelium, necnō per alios acres aduersitates plectētur ad tēpus cū priuatione sacrificij. In fine tamē dū resipuerint, ad sacrificia restituentur, victoriāq; cōtra rebellantes tandem obtinebūt. In terra vero orientali, præsertim nobis nota, nūc pauci sunt Christiani in fide catholica firmati, & si qui sunt, tamē rari & fusi iacēt in valle, veluti locustæ. Itidē Methodius pronosticauit dicens: Tēpore p̄secutionis filioꝝ Ismaelitæ, i. Turcæ, pauci inueniūtur Christiani veri, minuerur in tēpore illo spiritus p̄fectoꝝ, & multi abnegabūt verā fidem & assistent trāsgressoribus. Iob. 23

Iob. 23

Iudicū. 7.
Methodius.

j.c.31. §.8. i fi
& §.c.41. §.6.
& c.46. §.8.
§.c.42. §.8.

§.c.18. §.14
j.c.46. §.9.
§.c.44. §.8
j.c.46. i pr.
§.ca.37. §.6
& j.c.50. §.8.
& j. i prin
concl.

IX § Quippe iam tēpus est, quod apostolus p̄cognouit, quo homines sanā doctrinā nō suscinēt. In oriente nāq; ecclesia est quasi extincta, solaq; derelicta, & ad solū occidētis redacta. Hoc prophetauit Hieremias dicens: Ciuitates austriclaufe sunt, translata est omnis Iuda trāsmigratione perfecta, leuate oculos vestros qui venitis ab aquilone, vbi est grex, id est, populus Christianus, qui datus est tibi, f. ecclesiæ. Similiter Baruch ad deū inquit: Derelicti sumus pauci, sicut loquutus es Moyse dicens: Si nō audieritis vocem meam, multitudo hæc magna cōuertetur in minimam gētem, quoniam eos dispergam, quia scio quod me non audiat populus, populus enī est dura ceruice. 2. Timo. 4.

2. Timo. 4.

Hiere. 13

Baruch. 2.4

X § De Christianorum præterea orientalium ruina, vna cū regno & ecclesiæ eorum, antequam totaliter corruerent, prædixit Christus apud Birgittā. Sciant Græci qd eorū imperium & regna vel dominia nunquam stabūt secunda, neq; in pace tranquilla, sed inimicis suis semper subiecti erunt, à quibus sustinebunt grauissima damna & miseria diuturnas, donec ipsi cum vera humilitate & charitate, ecclesiæ & fidei Romanæ se deuote subiecerint, eiusdem ecclesiæ sacris constitutionibus & ritibus se totaliter conformando. Hac reuelatione per Birgittam auisati & moti Græci suos legatos & ambasiatores ad concilium Florētinum (quod fuit inchoatio cōcilij Constantiensis) miserūt, se ritibus ecclesiæ Romanæ

De Græcis.
7. Bir. 19.

24. q. 1. rogamus.

§.ca.3. §.3.
& j.c.58. §.4

§.eo. §.7
j.ca.49. §.3

DE RVINA ECCLESIAE OCCIDENTALIS, &c.

manæ conformatur. Postquam autem in eodem concilio, rebus fidei bene compositis, iidem Græcorum legati ad patriam cum gaudio remeassent, ipsis legatis forsitã e vita decedentibus aut alias malis suggestionibus uicti Græci, itez in antiquos errores moresq; puerfos inciderunt; vñ postea intolerabiles calamitates passi, in Turcay tandem ditione in obtinendo Bizantio, peruenerunt, & sic in Græcis prædicta Birgittæ reuelatio est verificata atq; completa.

De Cypro. XI § Similis visio est Cypris per Birgittam prænnuntiata, Christo ad populum Cypri dicente: Quamdiu præcepta mea seruasti, & statuta ecclesiæ custodisti, eo tunc animæ regni Cypri peruenerit ad regnũ meũ. Sed iam facis voluntatẽ tuã, idcirco dignus es iudicio, vt de celo expellaris. Item ad regem Cypri: Si nolueris te emendare, tũc delebo progeniem tuã in regno Cypri, quod in breui tpe in a labet cũ memoria tua ac si nunq; fuissetis nati. Postea in regno Cypri plãtabo nouas plãtas. Hæc reuelatio non longe post impleta est, ex quo em Cypri, se non emendauerunt, Ianuenses eos inuaserunt, & penẽ totũ destruxerunt Cyprũ. Tandẽ eadem insula plures inuersiones perpeffa & prope desolata, in ditionem deuenit Venetoz. Qui duobus pupillis Cypri regibus fraudulẽt abductis, hodie Cyprũ detinẽt: alter natus rex in adolefcẽtia mortem obiit, alter in curia Cæsaris quondã Maximiliani deguit, & nescio vbi adhuc miserẽ exulet. Ita memoria regũ Cypri collapsa est. Siquidem vltimus Cypri rex extreme regnãs vnã cũ populo suo nõ credidit reuelationibus Birgittæ, quã forsitã idiotã, seu delirã esse recensuit, ideo in ipsius caput Birgittæ reuelatio redundauit. Quẽ cum regi nominis extinctione & regni Cypri destructione completa est. Quamdiu in Cypro (cui Turca iam insidias ponit) Christiana religio durabit, deus scit. Orientalis itaq; ecclesiæ ruina est exemplum futuri lapsus ecclesiæ occidentalis.

De ecclesiæ occidentalis ruina circa dignitatem ecclesiasticam proximẽ futura, Cap. XLVI.

Gen. 1. parte tracta. in sermo. de signis ruinae ecclesiæ

AD ecclesiã catholicã (cuius semen ab oriente est adductum, & quæ in occidentẽ cõgregata) p̃ Esaiã inq; dñs: Noli timere q̃a redemi te, quũ trãsieris p̃ aquas, tecum ero, quũ ambulaueris p̃ ignem, nõ combureris, quia ego dominus saluator tuus. Et alibi: Ecce ego saluabo populum de terra occasus solis qui habitant in medio Hierusalem, id est, ecclesiã, & erunt mihi in populum, & ego ero eis in deum in veritate & in iustitia.

Esa. 43 Zacha. 8

Apo. 14. j. c. 70. §. 7. §. c. 37. §. 1

I § Postquam autem spernimus veritatem, & recedimus a iustitia, merito nos deus aliquãdo derelinquet, vnde quum ad vnũ angelũ, de iam futura grũna & imminente ruina nos admonentis dictum: Timete dominum, & date illi honorem, qui venit hora iudicij eius, nõ emendamur: ideo alter angelus in nos clamat, Cecidit cecidit Babylon illa magna, quæ a vino iræ fornicatiõis suæ potauit omnes gentes. Et misit angelus falcem suã acutã in terrã, & vindemiauit vineã terræ, & misit i lacũ iræ dei magnũ. Et angelus effudit phialã suã in aerẽ, id est in demones in aere existẽtes. Et exiuit vox magna de tẽplo a throno, id est, de ecclesiã triũphãte dicens: Factum est, & facta sunt fulgura, & facta est ciuitas magna. scilicet latina ecclesiã, in tres partes, scilicet propter contemptum trinitatis. Et ciuitates, id est, ecclesiæ gẽtium singulæ ceciderunt, & Babylon magna venit in memoriam ante deum dare ei calicem vini indignationis iræ eius.

Apo. 16. Alia expõ.

§. c. 44. §. 9 & j. c. 55 §. 10

Apo. 17. Naum. 3.

Iudith. 2

Amos. 3.

II § Iohanni quoq; angelus ostendit illam futuram damnationem meretricis magnæ, quæ sedet super aquas, id est, gẽtes multas cum qua fornicati sunt reges terræ. Et ad quam altissimus ait: Vx ciuitas sanguinum dilaceratione plena, non recedet a te rapina, vox flagelli, & vox impetus rotæ, & equi frementis, & grauis ruina, non est obscura cõtritiõ tua, pessima est plaga tua. Nam Holofernes, id est, Turca vel supranotatus tyrannus, vel etiam sæuum laicorum vulgus, mittetur aduersus omne regnum occidentalis ecclesiæ. Cui execrabile imminet omen. Nam quidam sacrilegi audent nunc contra pontifices communemq; clerum, ecclesiasticos ritus nequiter irridendo, prophana dogmata dare laicis, quo eorum animos ad crudelitatem acerbiorẽ incitent. Et sic incipit leo rugire, quis nõ timebit dei flagellum? Quod erit secunda ecclesiæ nostræ ruina quo ad oblationem dignitatis

§. c. 19. §. 6. & j. c. 65 §. 4 §. c. 5. §. 1. & 4. & j. c. 46 §. 6 §. c. 3. §. 3 §. c. 40. §. 9 & j. c. 47. §. 1 §. c. 43. §. 5. & j. c. 5. §. 8. §. c. 34. §. 2. & j. c. 15. §. 7 & j. c. 47 §. 4 §. c. 17. §. 9. & j. c. 15 §. 10 j. c. 56. §. 5 §. c. 36. i. p̃ri. §. c. 31. §. 11 §. c. 28. §. 7. §. c. 44. §. 9 & j. c. 57. §. 2 §. c. 41. §. 8. & j. ca. 47. §. 6. in fine §. c. 45. §. 8. & j. c. 55. §. 12 j. c. 55. §. 6 §. c. 42. §. 3. & j. c. 10. & j. ca. 41. §. 3. &